

rende Laanelov kan ikke slaa til, og derfor er altsaa dette Lovforslag blevet fremsat; det betyder en meget betydelig Forhøjelse af de Laanebeløb, der stilles til Raadighed for Fiskerfartøjer, altsaa 300 000 Kr. efter den gældende Lov. Der foreslaas her et Tillæg af en halv Million Kroner. Dette Beløb skal kunne udlaanes paa ganske tilsvarende Betingelser som i den tidligere Laanelov med Hensyn til Rente, Afdragstid, Pantebetingelser o. s. v., det skal jeg derfor ikke komme ind paa at omtale her.

Jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for, at han trods Statens finansielle Vanskeligheder resolut har fremsat dette Lovforslag om en saa betydelig Udvidelse af Adgangen til at faa Laan i Fiskerfartøjer, og jeg vil haabe, at de Penge, som gennem dette Lovforslag vil blive stillet til Raadighed, maa kunne bidrage til den Udvikling, der spaaes om, og som alle ønsker. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Ludvigsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til en hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag, og ligesom det ærede Medlem Hr. Vanggaard vil jeg takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han har fremsat Lovforslaget — men ganske vist ud fra den Betragtning, at noget jo er bedre end intet. Lovforslaget opfylder nemlig ikke paa langt nær de Ønsker, som Fiskerierhvervet har ment burde imødekommes i en Tid som denne til Støtte for Erhvervet. Vel er Lovforslaget et Skridt i den rigtige Retning, men det gaar ikke nær saa langt, som Fiskerierhvervet har ønsket at Regeringen skulde gaa til Løsning af Spørgsmaalet. Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, som repræsenterer samtlige Fiskere her i Landet, har til Landbrugsministeriet indsendt en Plan, som støtter sig til den Betænkning, der blev afgivet af den af den forrige Regering nedsatte Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om en Udvikling af Fiskeriet. Denne Kommission blev hilst med Glæde af Fiskerierhvervet, fordi der paa det Tidspunkt stadig baade i Skrift og Tale blev fremsat den Paastand, at de danske Fiskere ikke røgtede deres Opgave paa den Maade, som Fiskere burde gøre det i et Land som Danmark. Til Medlemmer af denne Kommission, som havde til Formaal at udrede alle de herhen hørende Forhold og at udtale sig om, hvilke Foranstaltninger der kunde foretages til Udvikling af dansk Fiskeri, valgtes Mænd fra alle

Sider i vort Samfund, som havde Tillknytning til Fiskeriet, f. Eks. Repræsentanter for Handelen og Repræsentanter for Kondervesfabrikationen foruden naturligvis for det praktiske Fiskeri. For de sidstnævnte gjaldt det jo først og fremmest om at paavise, at de fremkomne Paastande om, at Fiskerne her i Danmark ikke røgtede deres Opgave, som de burde, intet havde paa sig, og for at faa dette Forhold udredet i alle Enkeltheder nedsatte Kommissionen allerede i sit første Møde et mindre Udvalg til Undersøgelse af Forholdene i de store Fiskericentrer mod Syd og Sydvest. Dette Udvalg rejste da ned til de store Fiskepladser i Tyskland og Mellemeuropa, og derefter samlede hele Kommissionen i Esbjerg. Det, som Udvalget havde at berette Syd fra, var ikke imponerende, og de erklærede selv, at det, de havde set, i Virkeligheden var en Skuffelse for dem. Imponerede blev de egentlig først, da de kom til Esbjerg og saa den store Fiskerihavn der, den store Auktionshal, de mægtige Isværker, den enorme Konservesfabrik og endelig den kolossale Fiskeriflaade og hele det mangeartede Liv, som udfoldede sig dér. Da imponeredes det udsendte Udvalg først, og da begyndte man at forstaa, at Paastandene om, at danske Fiskere var nogle Sinkere, ikke havde noget paa sig.

Det, som disse Paastande grundede sig paa, var for det første den Omstændighed, at udenlandske Fiskere, navnlig svenske, i Nærheden af dansk Søterritorium i enkelte Aar og paa visse Tider fiskede betydelige Mængder af Stimpfisk, og dernæst det Forhold, at der var en stor Indførsel her til Landet af Fiskekonserves og Tørfisk, og det var forstaaeligt, at Befolkningen ræsonnerede som saa, at denne Fabrikation udmærket godt maatte kunne finde Sted her i Landet; det var da ogsaa Kommissionens Opgave at undersøge, om dette ikke kunde lade sig gøre.

Det danske Fiskeri er imidlertid nu gennem en lang Aarrække undergaaet en saadan Udvikling, at det Territorium, hvorpaa der fiskes, er kommet til at omfatte hele Nordsøen; der er ikke et Sted i Nordsøen, hvor ikke danske Fiskere kommer med deres Redskaber. Tillige har det vist sig, at den Metode, som danske Fiskere anvender, staar langt, langt over enhver anden Metode, som bruges af andre Landes Fiskere. Det har vist sig, at den danske Metode har været i Stand til at drage frem fra Havets Bund Fiskepartier af langt bedre Kvalitet og til langt billigere Priser, end nogen anden Nations Fiskere har kunnet,